

## Habitat

**Izvajalec: Echobe**

Avtor besedila: Erik Lamut - "Echobe"

Avtor glasbe: \*\*\*

Tolko zla sem videl že na svoje lastne oči,  
rabim več moči, kot je mam, da preživim ta dan,  
pravijo da vojna pekel je, kaj je pol to  
zgodbe na Preverjeno, glej sirotinjo; to je dno!  
Rad bi bil Plestenjak, da z Evo enkrat grem do raja,  
da vidim kak je to, da grem stran od tega sranja  
znam, počutil bi se najbrž kot Slovinc na evroviziji,  
da ne spada tja - jasno piše mu na mimiki.  
Popizdil bi med šminkarijo, da me lovijo paparazzi  
bi razbil vse, a piše mi na faci,  
da rad bi ves glamur in blišč, bil neka zvezda?  
Res da morda zgleda, hvala lepa, a ja nečem tega.  
Zt ker ljubim to kar sem, kar mam, ljubim svoje ljudi,  
ki me zmeraj streznijo, ko sanjam, da se zbudim,  
trudim se za njih, naj bo 500 stopinj pod reflektori  
hvala vam, ker ste izkazali repekta mi, je ...

**Pridi z mano, pa ti pokažem habitat.  
Boš videl kako se živi pri nas, dragi brat.  
Boš videl kraje, kerim še ne vlada človek.  
Pridi, boš čul divjino ko te zove.**

Ne ukvarjam se z jogo, ne rabim zen-terapij,  
ker znam kdo sem, kaj sem, kam spadam, kje živim  
in če slučajno me zanese kdaj, da pozabim to  
pogledam na plačilni list, pa spomnem se takoj.

Ker je bruto, neto in prazno kuverto  
za kruh in za mleko komaj mi pusti Adecco,  
a ljudi me poznajo tu okoli "Ke si Ekob!"  
reci; kaj mi to pomaga ako v dnarnici ni evrov.

Ja sem rojen borec in zato ne predam se,  
ne dajo mi šanse, a vseeno jim ne dam se  
v zavetju teme v sobi proti njim pišem tekste,  
ko lahko zberem misli resne in občutke tesne.

Tu pustim telesne okove in dvignem se,  
tak visoko nad oblake, da začenja dušit me  
spustim se nazaj nad zemljo, gledam svet v panorami  
letim nad vami, kot angel bedim ob vaši strani ...

**Pridi z mano, pa ti pokažem habitat.  
Boš videl kako se živi pri nas, dragi brat.  
Boš videl kraje, kerim še ne vlada človek.**

**Pridi, boš čul divjino ko te zove.**

Veseli me, ko srečam folk, ki čuti rime,  
ki sem jih napisal in rad samo stisnil bi me  
vidiš, taka stvar se ne zgodi glih vsaki dan mi,  
zato vzemem cajt si, zrecitiram kakov lajn jim,  
ker brez takih ljudi, kaj sem? Niko i ništa  
to sekundo lahko se poberem dol z prizorišča,  
oni so tej, ki jokajo in krvavijo z mano,  
bližje od sester in bratov, reci, ti kaj smisla ma to?  
Ko pridem v rodni kraj, vsaka moja rima spet dobi pomen,  
stran od mest, stran od počečkanih sten,  
lahko stokrat bolj so bedni, pa respekta bojo meli  
z reperi iz metropole nikdar ne bomo enakovredni,  
ker ne, da se vasi primerjat z Ljubljano,  
je mentaliteta druga, tu ne moreš živet urbano  
in čeprav me industrija sili; ne popuščam,  
beton ne bo moj dom, za zmeraj Dragatuščan ...